

N° 26.

Moe, Jørgen

Nordens Kvinder.

V box 40 : 1188

*Naar Vaaren aander paa Li og Fjeld
Og vækker Urterne af Dvalen,
Da dufter sødt fra hvert Bakkehæld
Vel tusind Blomster gjennem Dalen
Men af dem alle er dog fagrest een,
Den glindser skjær, foruden Plet og Mren,
Og aander ud
Et Sommerbud:
Konvallen, Blommernes Blomme.*

*Den spirer helst paa et eenligt Sted,
Hvor Bakken luner for Vinde;
Men Duften lokker d g hen dit Fjed,
Hvor du dens Klynger kan finde.
Der staar den, skjult bag det brede Blad,
Hvøier bly mod Jord sin Klokkerad —
O, se dens Kind,
Hvor lys og lind:
Ja, den er Blommernes Blomme!*

*Konvallen ligner dit Hjertes Brud,
Din blonde, nordiske Pige:
Den liljerene, den skjære Hud
Kan Sindets Reenhed dig sige.
O, denne milde, klare Skjönheds Magt
Hver nordisk Ungersvend i Baand har lagt.
Den dufter bly
I Læ og Ly —
Den selv er Blommernes Blomme!*

Jørgen Moe.